

kap1986

'FRED' udover alle grænser

Foto: Alfa/Argus

Fredsvilje uden grænser

NÅR DE ØVERSTE TALER OM FRED

Véd det jævne folk

At der bliver krig.

Når de Øverste forbander krigen

Er mobiliseringsordren allerede udstedt.

DE ØVERSTE

Har forsamlet sig i et værelse.

Du mand på gaden

Lad alt håb fare.

Regeringerne

Underskriver ikke-angrebspagter

Du lille mand

Skriv dit testamente.

Bertolt Brecht, 1938

Hvordan skal man måle supermagternes fredsvilje? I antallet af forhandlingsmøder i Geneve, Wien og Stockholm? I antallet af fredstilbud?

Nej se på supermagternes handlinger og vurder så deres fredsvilje!

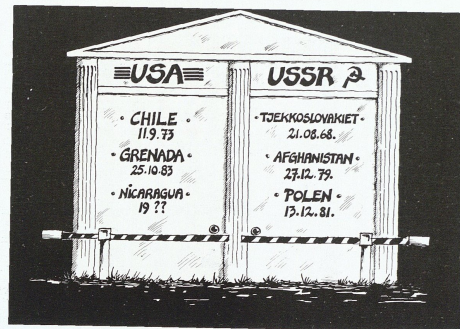
Viser Sovjet sine fredelige hensigter i Afghanistan? Hvor »frihed og fremskridt« indføres med tanks og kamp-helikoptere? Hvor hundredtusinder er dræbt,

hvor landsbyer, marker og vandingsanlæg bombes? Hvor landdistrikter lægges øde og hungersnød hærger? Hvor millioner lever en flygtningetilværelse i Pakistan?

Viser USA sin fredsvilje i Mellemamerika? Med milliard-tilskud til »contraerne« i Nicaragua? Med støtte til terror og mord på Nicaraguanske bønder? Med mineringen af havne og gentagne trusler om regulær invasion? Med støtte til brutale militærdiktatorer? Med al deres løgn, svindel og bedrag?

Krigen i Vietnam, Invasionen i Tjekkoslovakiet, støtten til Pinochet i Chile og Jaruzelski i Polen. Besættelsen af Grenada ... Det er kun ordvalget, der skiller Sovjet fra USA.

Handlingerne er gammelkendte og motiverne er ens: Størst mulig kontrol, magt og indflydelse i verden. Imperialisme i supermagtsformat.

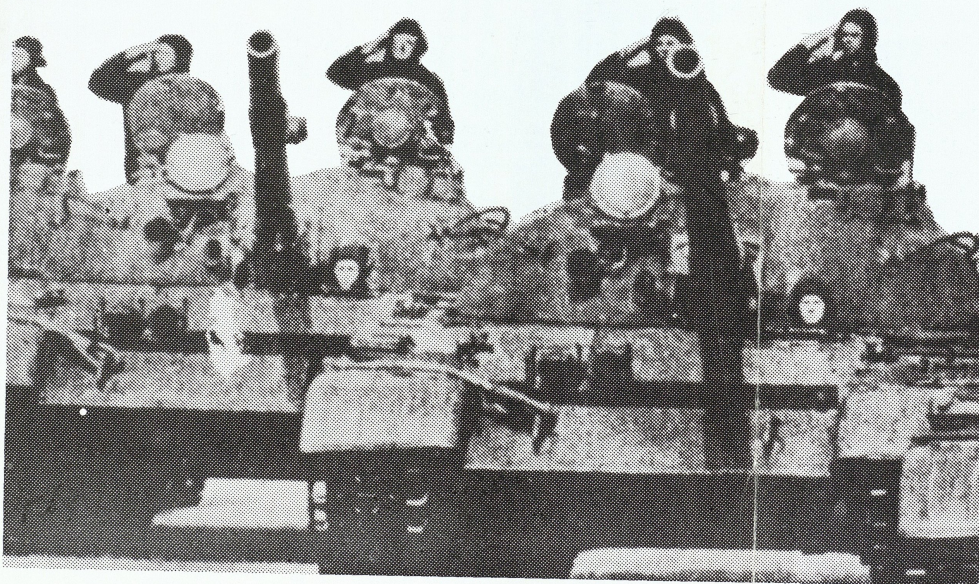
Når freden lister på larvefødder

Vietnamkrigen trak et slør fra manges øjne. USA, der officielt var fredens og frihedens garant, førte krig og begik folkemord på den anden side af kloden. Alle bør kunne se, at Sovjet spiller nøjagtig den samme dobbeltrolle:

De sovjetiske divisioner der myrder i Afghanistan er udsendinge fra den selv samme regering, der fremsender storstilede og »dybtfølte« fredstilbud overfor Vesteuropa.

De sovjetiske militærrådgivere, der lægger krigsstrategien i Kabul, og de »fredsdelegationer«, der rejser verden rundt, handler efter ordrer fra én og samme statsledelse.

Det er på tide at mange flere i fredsbevægelsen ikke bare siger fra overfor USA: Den stat, der lader »freden« rulle frem på larvefødder i Prag og Afghanistan, skal heller ikke tro den kan besnakke os med tomme ord og billige løfter. Et forstærket pres på Sovjet i øst- og vesteuropa, i Afghanistan og i den øvrige 3. verden, er en uadskillelig del af kampen for fred.

Kongres med krigsmagerne

Sovjetlederne har naturligvis kun ét formål med den »Verdensfredskongres«, der (på Kremls initiativ) afholdes i København: Den skal *bruges* til at gøre reklame for Sovjets umådelige »fredsvilje« (og eventuelle kritiske røster vil naturligvis blive fortiet og fordrejet), – men dét er ikke det værste!

Nej, det værste er den *sandhed* de regeringskontrollerede »fredsdelegationer« vil kunne meddele når de vender hjem til Sovjet, til Polen, Østtyskland, Tjekkoslovakiet og Afghanistan: *At store dele af den vesteuropæiske fredsbevægelse har anerkendt de officielle repræsentanter fra Sovjet, østblokken osv. som naturlige og ligeværdige parter i kampen for fred og frihed på jord. Sådan!*

Mange kongresdeltagere er uden tvivl særdeles kritiske overfor Sovjet. De véd at Sovjet systematisk benytter sig af oprustning, undertrykkelse, chikane, af fængsler og bomber. Ligesom USA. Alligevel *vælger man* at sidde til bords med undertrykkerne og tale fred – »trods alt«.

Dét er ikke *bare* et svig overfor de, der slås mod undertrykkelsen. Det er også et svig i forhold til det fredsarbejde, der *burde* udfoldes:

Demonstrationer *mod* (og ikke med) Sovjetrepræsentanterne. Protester mod de krige, der *faktisk føres* mod mennesker og lande (selvom det ikke er i vores verdensdel). Aktioner mod undertrykkerne (selv om de har diplomatas og ikke sætter hjemlige fredsaktivister i fængsel).

Et arrangement som denne »verdensfredskongres« må naturligvis boykottes ...!

... der må dog være grænser!

»Jeg har altid opfattet Charta 77 som en menneskeret-tighedsorganisation og ikke en fredsgruppe. Med al mulig respekt for Charta 77s arbejde, spiller deres deltagelse i kongressen ikke nogen afgørende rolle.«

(Jørgen Clausager, partisekretær i Det Radikale Venstre om den tjekkoslovakiske gruppe, der naturligvis ikke har fået adgang til at deltage i »Verdensfredskongressen«).

».. Nu er rammerne skabt for en bred og fordomsfri drøftelse af alle spørgsmål der vedrører freden regionalt og internationalt.«

(SF-ledelsens opfordring til at deltage i Verdensfredskongressen.

Arrangørerne svigter kongressens målsætning. De er tilsyneladende tilfredse, hvis de får et seminar i sovjetisk udenrigspolitik akkompagneret af medløbernes bidald«.

(Dagbladet Informations leder den 12. september 1986)

Denne folder er udarbejdet af KAP, Kommunistisk Arbejderparti

Studiestræde 24, 1455 Kbh. K. 01-15 21 33

Vil du vide mere?

Abonnér på Arbejderavisen
Brug kuponen herunder.

- ☐ Fortæl mig mere om jeres fredspolitik
- ☐ Jeg vil gerne vide mere om KAP
- ☐ Jer vil jeg sørme gerne støtte, send et girokort!
- ☐ Jeg vil gerne abonnere på Arbejderavisen (gratis)
- ☐ Giv mig et abonnement på Kommunistisk Tidsskrift (60 kr. for et år)
- ☐ Jeg var ked af at klippe i jeres folder, send mig én til

Navn _____

Gade _____

Postnr. _____ By _____

Frimærke
på
her

KAP
Studiestræde 24
1455 København K

Fredsbevægelsen nu:

Atomprøvestop? Ja, men det giver ikke en fredeligere verden! Atomfri zone? Ja, men ikke hvis det kun er en gestus fra de nordiske lande, der som bekendt ikke truer USA og Sovjet med udslettelse (det er faktisk omvendt!).

Fredsbevægelsen må ikke blive ved med at lade sig dupere af velforberedte initiativer fra DKP og »Samarbejdskomiteen«^{*)}. Alt for ofte bliver de uafhængige kræfter i fredsbevægelsen et figenblad og gidsel i et spil, der alene støtter Sovjet i dets kamp mod USA.

»Fredsinitiativer«, der kun er et dække over fortsat oprustning, undertrykkelse og myrderier, er intet værd. Hvis ikke vi svækker *begge* supermagters handlemuligheder, hvis ikke vi støtter de folk i øst og vest, syd og nord, der sætter sig op imod supermagterne, hvis ikke *både* USA og Sovjet berøves indflydelse og magt... Så kommer vi bare ikke videre i kampen for freden.

De sovjetloyale kræfter svækker den uafhængige fredsbevægelse. Derfor er der behov for et politisk brud. Linierne må trækkes op. Der må sættes en klar *grænse* mellem de uafhængige kræfter på den ene side og de Sovjettro på den anden.

Foto: Alfa/Argus

^{*)} Bemærk: Disse Sovjetloyale organisationer arbejder af al kraft mod de initiativer der peger fremad. For dem er fredskamp lig med støtte til Sovjets seneste gestus, og kamp mod USAs seneste svinestreg (– det er *aldrig* omvendt.)

Derfor betegner de det som »splittende«
at blande »helt uvæsentlige spørgsmål«

som kampen mod Sovjets militære og politiske greb om Østeuropa, ind i fredskampen. Eller Afghanistan-krigen (der kaldes »intern borgerkrig«). Eller militærnægternes og fredsgruppernes forhold i Østeuropa (der betegnes som »indblanding i landenes indre anliggender«!).